

Raadsvergadering	
Volgnummer	128-2018
Onderwerp	Op weg naar "Afvalloos Maastricht in 2030": stadsbrede aanpassing van het inzamelsysteem voor huishoudelijk afval
Programmanummer	14 Natuur, milieu, water en afval
Registratienummer	2018-34631
Collegevergadering	06-11-2018
Portefeuillehouder	Wethouder Aarts
Organisatieonderdeel	BO Ruimte
Behandelend ambtenaar	HS van Eck Telefoonnummer: 043-350 5171 hennie.van.eck@maastricht.nl
Bijlagen	Raadsbesluit

AAN DE GEMEENTERAAD

Samenvatting

Maastricht wil in 2020 het huishoudelijk restafval verminderen tot maximaal 57 kilogram per inwoner per jaar (tussendoelstelling op weg naar "Maastricht Afvalloos 2030").

Om die tussendoelstelling te halen is in drie buurten een Afvalproef uitgevoerd met door inwoners ontworpen inzamelsystemen voor vijf huishoudelijke afvalstromen. Op basis van de Afvalproef passen we in de loop van 2019/2020 de afvalinzameling stadsbreed aan: apart ophalen van groente- en fruitafval (GF) en tuinafval (T), brengen van luiers/incontinentiemateriaal en textiel/kleine elektrische apparaten naar milieuperrons en uniformeren/verlagen van de inzamelfrequentie van restafval.

Met deze aanpassingen zet Maastricht een stap richting de tussendoelstelling voor 2020. Maar om die daadwerkelijk te halen/benaderen zijn extra maatregelen nodig. Daartoe is een aantal varianten verkend. Als voorkeursmodel legt het college variant C aan de raad voor: het Afvalproefmodel + extra aandacht voor gescheiden inzameling van Groente- en Fruitafval + het verlagen van de inzamelfrequentie van restafval naar 1x per 4 weken.

Beslispunten

1. Stadsbreed invoeren van het “Afvalproefmodel” voor de inzameling van groente- en fruitafval, tuin-afval, luiers/incontinentiemateriaal, textiel/kleine elektrische apparaten, grof huishoudelijk afval en huishoudelijk restafval.
2. In aanvulling daarop een keuze maken voor variant C om de door de raad vastgestelde tussendoelstelling voor 2020 te benaderen: uitbreiding van het Afvalproefmodel met extra aandacht voor het gescheiden aanbieden van Groente- en Fruitafval en met een verdere verlaging van de inzamelfrequentie van restafval (naar 1x per 4 weken).

1. Aanleiding, bevoegdheden en context.

Aanleiding

De raad heeft op 5 april 2016 unaniem het Beleidsplan huishoudelijk afval 2016-2020 vastgesteld. Daarin zijn opgenomen:

1. De ambitie “Maastricht afvalloos 2030”: in het jaar 2030 heeft Maastricht geen huishoudelijk restafval meer dat verbrand wordt in afvalverbrandingsinstallaties, waarbij waardevolle grondstoffen verloren gaan. Het huishoudelijk afval van Maastricht wordt voor 100% hergebruikt of gerecycled.
2. Een tussendoelstelling voor het jaar 2020: halvering van het aantal kilogrammen restafval per inwoner per jaar van 114 kilogram in basisjaar 2014 naar 57 kilogram in 2020. Het corresponderende recyclingspercentage van huishoudelijke restafval stijgt van 72% in 2014 naar 85%¹ in 2020.

Dit raadsvoorstel gaat over het stadsbreed aanpassen van het inzamelsysteem voor een aantal afvalstromen, om daarmee de door de raad vastgestelde tussendoelstelling voor het jaar 2020 te halen/benaderen. In de periode 2021-2030 komen andere maatregelen, ook voor andere afvalstromen, aan de orde. Die zijn bedoeld om de ambitie voor 2030 (“Maastricht Afvalloos”) te halen/benaderen. Die maatregelen werken we uit in de komende meerjarenplannen: het Beleidsplan huishoudelijk afval 2021-2025 en het Beleidsplan huishoudelijk afval 2026-2030.

De raad heeft in 2016 besloten om voor het halen van de tussendoelstelling voor 2020 primair in te zetten op burgerparticipatie. Uit ervaringen elders blijkt dit een van de grootste succesfactoren te zijn voor blijvende aandacht voor afvalscheiding, hergebruik en recycling bij inwoners. Daarom hebben we in 2017 in

---

¹ In het raadsvoorstel van 2016 staat 85% recycling. Afgerond blijkt dat 86% te moeten zijn. In dit raadsvoorstel gaan we verder uit van het afgerond percentage van 86%.

drie buurten in Maastricht een Afvalproef gehouden: er is een half jaar proefgedraaid met door inwoners zelf ontworpen en gekozen inzamelsystemen voor de volgende vijf afvalstromen:

1. GFT (groente-, fruit- tuinafval);
2. INCO (luiers en incontinentiemateriaal);
3. TEX/K-EEA (textiel en kleine elektrische apparaten);
4. GHA (grof huishoudelijk afval);
5. HRA (huishoudelijk restafval).

Deze vijf afvalstromen zijn gekozen omdat daarmee in eerste instantie de meeste “winst” te behalen viel voor wat betreft het realiseren van de tussendoelstelling voor 2020.

Bevoegdheden

Aan de raad is toegezegd dat de resultaten van de Afvalproef in 2018 geëvalueerd worden en dat aan haar voorstellen voor een stadsbrede aanpassing worden voorgelegd. Formeel is het invoeren van een nieuw afvalinzamelsysteem een bevoegdheid van het college (uitvoeringszaak). Maar gezien de toezegging is voorliggend raadsvoorstel/raadsbesluit opgesteld.

Context

Aan het gemeentelijke afvalbeleid ligt de algemene grondstoffenschaarste in de wereld c.q. in Europa ten grondslag. Ook het beleid van circulaire economie is een uitgangspunt: een economisch systeem dat herbruikbaarheid van producten en materialen (grondstoffen) centraal stelt en zo afval minimaliseert.

De door de raad in 2016 vastgestelde ambitie en tussendoelstelling gaan verder dan het rijksbeleid (VANG: Van Afval Naar Grondstof). VANG spreekt van 100 kilogram restafval per inwoner per jaar in het jaar 2020 en 75% recycling (tussendoelstelling Maastricht: 57 kilogram, 86% recycling) respectievelijk van 30 kilogram restafval per inwoner per jaar in 2025 (ambitie Maastricht: 0 kilogram in 2030).

De raad heeft voor deze ambitie en tussendoelstelling gekozen omdat:

- zij algemene zorg voor het milieu belangrijk acht;
- zij de noodzaak onderschrijft om richting circulaire economie te gaan;
- Maastricht ten tijde van het vaststellen van het huidige afvalbeleidsplan (2016) al dicht in de buurt zat van de rijksdoelstellingen voor 2020.

De doelstellingen van het afvalbeleid zijn doorgaans kwantitatief van aard (kilogrammen restafval, recyclingspercentages). In de toekomst zal dat, bij verdere uitwerking van het beleid voor circulaire economie, verschuiven naar kwaliteitsdoelstellingen: ingezamelde afvalstoffen moeten kwalitatief hoogwaardig zijn, zodat deze zo veel mogelijk en zo lang mogelijk als grondstof hergebruikt/gerecycled kunnen worden. Dat kan op termijn gevolgen hebben voor ons beleid en onze inzameling (mogelijk andere inzamel- en verwerkingstechnieken; mogelijk meer verbinding met afval/grondstoffen van bedrijven en instellingen). In het komende meerjarenplan – het Beleidsplan huishoudelijk afval 2021-2025 – wordt daar aandacht aan besteed.

2. Gewenste situatie.

De gewenste situatie is het behalen van de door de raad vastgestelde tussendoelstelling voor 2020.

Die tussendoelstelling bestaat overigens voornamelijk, maar niet alleen, uit kwantificeerbare milieudoelstellingen (kilogrammen restafval per inwoner per jaar en een daarmee corresponderend recyclingspercentage voor het totale huishoudelijke afval). De raad heeft ook andere criteria benoemd. Aan de bewonerspanels in de drie proefbuurten die aan de slag gingen met het ontwerpen van een inzamelsysteem voor hun eigen buurt is vanuit de raad het volgende kader meegegeven:

Ontwerp het meest geschikte inzamelsysteem om de ambities voor 2020 en 2030 te kunnen bereiken, waarbij een optimale mix wordt bereikt tussen de volgende doelstellingen:

- a. **Milieu:** een systeem dat leidt tot zo weinig mogelijk huishoudelijk restafval, met uitzicht op geheel (rest)afvalloos in 2030 + dat een maximaal milieuhygiënisch rendement van afvalstromen oplevert.
- b. **Dienstverlening:** een systeem dat als makkelijk en haalbaar door burgers wordt ervaren + waarbij maatwerk voorgesteld kan worden, binnen het streven naar zoveel mogelijk uniformiteit.
- c. **Kosten:** een systeem dat kostenefficiënt is + dat maximaal financieel rendement van afvalstromen oplevert.
- d. **(Sociale) werkgelegenheid:** een systeem waarbij de inzameling, sortering en verwerking van afvalstromen zoveel mogelijk (sociale) werkgelegenheid oplevert + waarbij die werkgelegenheid zoveel mogelijk lokaal/ regionaal ingevuld wordt.

Indicatoren

Aan de gemeentelijke afdeling Onderzoek & Statistiek is opdracht verleend om tussen 2018 en 2030 jaarlijks te rapporteren over de door de raad vastgestelde criteria: milieu, dienstverlening, kosten en (sociale) werkgelegenheid. Daarbij wordt onder andere gebruik gemaakt van de landelijke afvalbenchmark van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en van de brancheorganisatie NVRD. Maastricht neemt jaarlijks deel aan die afvalbenchmark.

De jaarlijkse rapportage van Onderzoek & Statistiek verwerken we in de reguliere planning- en controledocumenten voor de raad, zodat zij zicht heeft op de voortgang en waar nodig de vinger aan de pols kan houden. Over de vastgestelde tussendoelstelling voor 2020 rapporteren we in 2021, wanneer alle benodigde gegevens over het jaar 2020 bekend en geanalyseerd zijn.

3. Argumenten.

In deze paragraaf behandelen we achtereenvolgens:

- de opzet van de Afvalproef;
- de resultaten van de Afvalproef afgezet tegen de tussendoelstelling voor 2020;
- het Afvalproefmodel, het stadsbrede inzamelmodel dat is gebaseerd op (de resultaten van) de Afvalproef;
- aanvullende varianten om de tussendoelstelling voor 2020 te halen/benaderen;
- het voorkeursmodel dat het college ter besluitvorming aan de raad voorlegt.

Opzet Afvalproef

De door de raad gewenste intensieve burgerparticipatie is als volgt uitgevoerd:

- In 2016 hebben bewonerpanels in drie proefbuurten inzamelsystemen voor hun buurt ontworpen:
  - Boschpoort (laagbouwbuurt).
  - Boschpoort (hoogbouwbuurt).
  - Jekerkwartier Noord (centrumbuurt).

In totaal wonen in de drie proefbuurten ongeveer 3.500 inwoners. De buurten zijn gekozen op basis van demografische gegevens (zo representatief mogelijk voor heel Maastricht).

- Aan de bewonerpanels hebben we gevraagd te focussen op vier afvalsoorten die voor de tussendoelstelling (periode 2016-2020) het meeste rendement opleveren:
  - groente-, fruit- en tuinafval.
  - luiers en incontinentiemateriaal.

- textiel en kleine elektrische apparaten.
- grof huishoudelijk afval.

Als afgeleide van deze vier recyclingsstromen is ook aandacht gevraagd voor huishoudelijk restafval.

- De bewonerpanels hebben per proefbuurt twee alternatieve inzamelsystemen ontworpen. Deze alternatieven zijn via een schriftelijke poll (analoog en digitaal) voorgelegd aan alle inwoners van de betreffende proefbuurt. Met het alternatief dat de meeste stemmen kreeg, hebben de bewoners in de betreffende proefbuurt in 2017 een half jaar proefgedraaid.
- Zo is ervaring opgedaan met diverse inzamelmethoden in diverse buurten, ontworpen door de inwoners zelf.
- De proeven zijn met een intensief communicatietraject begeleid (informatiebijeenkomsten, inloopavonden, klankbordgroepen, nieuwsbrieven, speciale website, etc.).

Resultaten Afvalproef

Vóór, tijdens en na de Afvalproef zijn metingen verricht en enquêtes gehouden om de resultaten van de diverse inzamelmodellen te monitoren. Het doel was in te schatten wat het betekent als we de buurtproeven toepassen op heel Maastricht.

Hieronder staan de voornaamste resultaten van de Afvalproef samengevat². Voor details verwijzen we naar het evaluatierapport van de Afvalproef, dat ter inzage ligt.

De resultaten zijn gegroepeerd naar de vier criteria die de raad aan de bewonerspanels meegegeven heeft (zie kader in paragraaf 2 van dit raadsvoorstel):

a. Milieu

- Uit doorrekening blijkt dat stadsbrede toepassing van het inzamelmodel van de Afvalproef leidt tot ongeveer 40 kilogram minder restafval per inwoner per jaar. De hoeveelheid restafval daalt daarmee van 114 kilogram (peiljaar 2014) naar ongeveer 74 kilogram (vooruitberekening 2020) per inwoner per jaar. Dat is een grote stap richting de tussendoelstelling van de raad van 57 kilogram restafval per inwoner per jaar voor 2020. Maar die tussendoelstelling wordt er nog niet mee behaald: daarvoor is een verdere vermindering met ongeveer 17 kilogram restafval per inwoner per jaar nodig.

² *Het evalueren van een afvalproef is geen exacte wetenschap. De resultaten dienen dan ook met een zekere bandbreedte bekeken te worden. Ondanks ondervonden handicaps (we konden niet alles meten; soms moesten we schattingen en aannames doen, dan wel resultaten uit vergelijkbare proeven elders gebruiken) geeft het evaluatierapport een voldoende betrouwbaar beeld van de gevolgen voor heel Maastricht wanneer de Afvalproefinzameling stadsbreed uitgerold wordt.*

- Qua verhoging van het recyclingspercentage is ook een grote stap richting de tussendoelstelling gezet: het recyclingspercentage stijgt van 72% naar ongeveer 82%. De met de kilogramdoelstelling overeenkomende recyclingsdoelstelling voor 2020 is 86%, dus we missen nog ongeveer 4%.
- Om de tussendoelstelling voor 2020 te halen zijn aanvullende maatregelen nodig. Die kunnen we, kijkend naar de afvalstromen die in de Afvalproef zijn meegenomen, het best behalen door extra aandacht te besteden aan een betere scheiding van groente- en fruitafval. Berekeningen hebben namelijk aangetoond dat, wanneer we het inzamelmodel van de Afvalproef stadsbreed invoeren, in de rode restafvalzak nog steeds sprake zal zijn van:
  - 21,4 kg/inw/jaar groente- en fruitafval en 1,3 kg/inw/jaar tuinafval;
  - 3,3 kg/inw/jaar luiers/incontinentiemateriaal;
  - 1,7 kg/inw/jaar textiel en 0,3 kg/inw/jaar kleine elektrische apparaten.
- Dat nog zo veel groente- en fruitafval overblijft in de restafvalzak is op zich niet verrassend. Uit sorteerbeproeven blijkt al jaren dat 40 tot 50% van de Maastrichtse restafvalzak bestaat uit GFT (en dan met name GF). In de Afvalproef is dan ook niet voor niets GF als afvalstroom meegenomen. Het blijkt dat de aanpak van de Afvalproef leidt tot méér gescheiden inzamelen van GF. Tegelijkertijd blijft er echter – ook na stadsbrede invoering van het inzamelmodel van de Afvalproef - nog steeds een behoorlijk aantal kilogrammen GF over in de restafvalzak. Dáár zit dus de potentie voor verdere groei richting de tussendoelstelling voor 2020³.

b. Dienstverlening

- Uit enquêtes in de proefbuurten bleek dat de dienstverlening voor recyclebare stoffen tijdens de Afvalproef bij de inwoners goed ontvangen is: inzameling van méér recyclebare stromen, een hogere inzamelfrequentie en koppeling aan bestaande milieuperrons.
- Over de dienstverlening voor restafval tijdens de Afvalproef (lagere inzamelfrequentie) is men minder tevreden. Als argumenten daarvoor noemde men met name het ervaren ruimtegebrek en de ervaren geurhinder.
- Daarnaast zijn naar aanleiding van de Afvalproef in de enquêtes, bij klankbordgroepen en tijdens inloopavonden extra (maatwerk-)wensen geuit. Zo pleitte men o.a. voor extra inzameling van tuin-

---

³ *Tijdens de Afvalproef konden inwoners van de proefwijken gratis een GF-emmer aanvragen. Daarvan maakte een deel van de inwoners gebruik. Berekeningen tonen aan dat bij stadsbrede invoering van het model van de Afvalproef slechts 50% van de huishoudens een dergelijke emmer in bezit zou hebben en gebruiken. Daar zit dus nog een behoorlijk potentieel, waardoor de kilo's gescheiden aangeboden GF substantieel kunnen stijgen.*

afval in de snoeiseizoenen en voor meer servicegerichte ophaalmogelijkheden voor grof huishoudelijk afval.

c. Kosten

- Doorrekening van het inzamelmodel van de Afvalproef bij stadsbrede uitrol levert een beperkte kostenverhoging op: van € 0,50 tot € 7,60 per huishouden⁴ (omgerekend naar de Afvalstoffenheffing zou dat een verhoging van 0,2% tot 2,9% betekenen⁵).
- Deze verhoging is voor een deel te verklaren omdat bij de Afvalproef niet volledig de raadsdoelstellingen voor Milieu zijn gehaald (ongeveer 40 kilogram per inwoner per jaar minder restafval, in plaats van de gewenste 57 kilogram per inwoner per jaar minder). Inzamelen en verwerken van restafval is doorgaans duurder dan inzameling en verwerking van recyclebare afvalstromen.
- Hoewel de raad wat betreft kosten geen hard kader heeft meegegeven (de raad heeft in 2016 enkel besloten dat tot en met het jaar 2018 de afvalstoffenheffing alleen mag stijgen met de gemeentelijke kostenindex en met dwingend opgelegde rijksmaatregelen), is het uitgangspunt de kosten voor de burger zo laag mogelijk te houden.
- Naast het realiseren van de milieudoelstellingen kan ook optimalisatie van opbrengsten uit afvalstromen bijdragen aan een gunstiger financieel plaatje voor de burger.
Door de inzameling en verwerking van afvalstromen die geld opleveren (met name textiel, papier, metaal, glas, frituurvet) meer onder regie van de gemeente te brengen, kunnen bovenstaande kostenstijgingen helemaal of voor een deel gecompenseerd worden.

d. Werkgelegenheid

- Ingeschat wordt dat er kansen op werkgelegenheidsgroei zijn, zowel op het vlak van reguliere als van sociale werkgelegenheid. Die kansen doen zich met name voor bij het inzamelen van meer recyclebare afvalstromen, bij hogere frequenties van inzameling van recyclebare afvalstromen en bij het sorteren van recyclebare afvalstromen (bv. textiel, elektro, grof huishoudelijk afval).
- De werkgelegenheidsgroei kan voor een groot deel lokaal en/of regionaal ingevuld worden.

⁴ De bandbreedte is zo groot omdat een drietal kostensoorten zijn doorgerekend: kosten van inzamelmiddelen, kosten van inzameling en kosten/opbrengsten van verwerking. Alle drie die kostensoorten hebben bandbreedtes, opgeteld leidt dit tot deze bandbreedte voor het totaal.

⁵ Deze percentages zijn puur ter informatie gegeven. De afvalstoffenheffing bestaat uit meer componenten dan zijn doorberekend in het kader van de Afvalproef.

De conclusie is dat het stadsbreed invoeren van een inzamelmodel dat op de Afvalproef is gebaseerd (het "Afvalproefmodel") positief uitpakt. Maar we zien ook dat met dat model niet op alle onderdelen de tussendoelstelling van de raad voor 2020 wordt gehaald: bij Milieu en Kosten zijn nog slagen te maken.

Daarom hebben we vier aanvullende varianten verkend om, in combinatie met invoering van het Afvalproefmodel, de tussendoelstelling voor 2020 wel te behalen dan wel te benaderen. Hieronder staat eerst het Afvalproefmodel (A) en staan vervolgens de aanvullende varianten (B-C-D-E) beschreven.

A. Het Afvalproefmodel

Het Afvalproefmodel is het model dat zo veel mogelijk de lijn volgt die uit de burgerparticipatie in de drie proefbuurten is gekomen⁶. Het model beschrijven we aan de hand van de vijf afvalstromen die in de Afvalproef zijn meegenomen. We stellen voor om in de loop van 2019⁷ de inzameling conform beschrijving stadsbreed aan te passen.

Groente-, fruit- en tuinafval (GF en T)

- **Aparte inzameling van groente- en fruitafval (GF).** Deze is in alle proefbuurten beproefd en het bevat de inwoners goed. Qua recycling is het beter, niet alleen qua kilogrammen, maar ook qua kwaliteit: het opent in de toekomst mogelijkheden voor een hoogwaardiger gebruik van GF dan de huidige compostering.
- **GF-inzameling op een uniforme manier in de hele stad: aan huis met kleine emmers van 25 liter⁸, frequentie 1 maal per week.** Inwoners kunnen zo makkelijk en snel van hun soms geurende GF-afval af.
- **T-inzameling: waar 140 liter-containers gewenst zijn (huishoudens met tuinen, met name laagbouw en een deel van het centrum)** blijft dat systeem bestaan⁹, met een inzamelfrequentie van 1

⁶ Daarbij is gekeken naar de beste resultaten van de diverse beproefde modellen in de drie proefbuurten. Ook is een evenwicht gezocht tussen de inzamelmogelijkheden wat betreft laagbouw - hoogbouw - centrum, de maatwerkweisen die de verschillende bewonersgroepen geuit hebben en de bedrijfseconomische criteria wat betreft efficiënte inzameling en arbo-eisen.

⁷ Afhankelijk van de voorbereidingstijd. Als daar redenen voor zijn, kan invoering op onderdelen ook later plaatsvinden, zie bij luiers en incontinentiemateriaal.

⁸ We onderzoeken nog (o.a. rekening houdend met arbonormen) of ook geschikte kleinere emmers voor kleine huishoudens/eenpersoonshuishoudens aangeboden kunnen worden. Het aantal emmers per huishouden (25 liter – 10 liter) wordt gelimiteerd.

⁹ De in de centrumbuurt beproefde tuinkorf wordt niet ingevoerd. De ervaringen waren – los van discussies over de locatie – niet slecht, maar bij de T-fractie wordt naar verwachting 97% scheiding behaald, geen reden tot extra logistiek en kosten op dat front.

maal per 2 weken¹⁰. In de andere delen van de stad - waar **geen tuinen** zijn (hoogbouw en delen van het centrum) - kan een eventueel aanwezige kleine **T-fractie**¹¹ **mee met de GF-emmer**.

Luiers en incontinentiemateriaal (INCO)

- **INCO-inzameling via ondergrondse afvalcontainers op bestaande milieuperrons** (wijkvoorziening, brengsysteem), met als bewaar- en transportmiddel een 10-liter emmer. De Afvalproef wees uit dat dit systeem beter werkt dan het ook beproefde huis-aan-huis-inzamelen van INCO met kleine emmers. Het geeft minder problemen wat betreft privacy, met name voor gebruikers van incontinentiemateriaal. En burgers kunnen op elk gewenst moment van hun geurende afvalstroom af.
- We stellen voor pas te **starten met het verzamelen wanneer we INCO daadwerkelijk kunnen (laten) recyclen**. Binnenkort is een INCO-recyclingsfabriek bij Nijmegen operationeel. In fase 1 sluit een aantal gemeenten uit Noord-Limburg daarbij aan. Een aantal Zuid-Limburgse gemeenten, waaronder Maastricht, haakt waarschijnlijk in fase 2 aan (naar verwachting begin 2020).
- Als dat zover is, wordt op een **nader te bepalen aantal milieuperrons** een ondergrondse container voor dit afval vrij gemaakt. Niet op alle milieuperrons dus, daarvoor is het aantal INCO-gebruikers te klein en zijn de logistieke kosten in dat geval te hoog.

Textiel en kleine elektrische apparaten (TEX en K-EEA)

- **Inzameling van TEX EN K-EEA via ondergrondse afvalcontainers op bestaande milieuperrons** (wijkvoorziening, brengsysteem).
- Op een **nader te bepalen aantal milieuperrons** maken we een ondergrondse container voor dit afval vrij. Niet op alle milieuperrons, daarvoor is de afdankfrequentie (het aantal momenten dat inwoners van dit afval af willen) te klein en zijn de logistieke kosten in dat geval te hoog.
- Voor textiel werken we in 2019/2020 aan een voorstel om de **inzamel- en verwerkingsstructuur van textiel meer onder de regie van de gemeente te brengen**. Op dit moment is dat slechts bij een zeer beperkt deel van de textielinzameling het geval¹². Textiel waar inwoners zich van willen ontdoen is

¹⁰ Bewoners kunnen ook kiezen voor een 60-liter variant. Het aantal containers per huishouden (140 liter – 60 liter) wordt gelimiteerd.

¹¹ Bijvoorbeeld snijbloemen of kleine potplanten.

¹² De gemeente vergunt vier maal per jaar een huis-aan-huis-inzameling aan charitatieve instellingen (waarbij de opbrengst volledig naar de inzamelaar gaat). Daarnaast hebben we zicht op het textiel dat bij de vier regionale milieuparken wordt ingeleverd (opbrengsten gaan naar de GR Geul en Maas, waar we als Maastricht aan deelnemen). Het merendeel van het textiel wordt echter aangeboden bij niet door de gemeente vergunde textielcontainers (deels van commerciële bedrijven, deels van charitatieve instellingen) die in de stad opgesteld zijn. Opbrengsten en voor een groot deel de kilogegevens komen niet bij de gemeente terecht.

een huishoudelijke afvalstof. En de gemeente is daarbij wettelijk verantwoordelijk voor het regelen van de inzameling (in eigen beheer of uitbesteed).

Het feit dat de textielinzameling slechts zeer beperkt in gemeentelijke regie is in Maastricht, is om diverse – waaronder juridische – redenen onwenselijk:

- De opbrengsten die daardoor voor de gemeente verloren gaan (naar schatting 2 á 3 ton per jaar bruto) komen vanuit de regels van bestuurlijke rechtmatigheid toe aan de gemeentelijke afvalbegroting.
- De opbrengsten dragen bij aan lagere lasten voor onze inwoners.
- Kilogramgegevens van de textielinzameling zijn nodig om de recyclingsdoelstellingen van de raad inzichtelijk te krijgen en om de juiste gegevens op te geven aan de landelijke afvalbenchmark.
- Niet vergunde containers dienen handhavingstechnisch aangepakt te (kunnen) worden. Zonder nieuw textielbeleid stuit dat op problemen.
- Gezien de geschatte hoeveelheden en opbrengsten is de gemeente, indien we derden inschakelen, gehouden aan aanbestedingen conform wettelijke regels en het gemeentelijke inkoopbeleid.

In 2019/2020 stellen we nieuw textielbeleid en daarop gebaseerd handhavingbeleid voor textiel op. Conform toezeggingen van de wethouder Afval in de vorige coalitieperiode betreft het college de raad daarbij in peilende zin.

Nieuw gemeentelijk textielbeleid kan gevolgen hebben voor de betrokken commerciële bedrijven en charitatieve instellingen. Hierbij is de aantekening op zijn plaats dat ook in geval van gemeentelijke regie we een plaats in de keten kunnen inruimen voor derden, mits het systeem voldoet aan de van toepassing zijnde regels en randvoorwaarden.

Grof huishoudelijk afval (GHA)

- **Handhaving van de bestaande brengsystematiek naar de regionale milieuparken.** In een van de proefbuurten is gewerkt met een avondopenstelling op één dag in de week. Daar heeft welgeteld één aanbieder in de proefperiode van zes maanden gebruik van gemaakt. Als we dit doorvertalen naar een stadsbrede aanpak zijn de aantallen te klein om een avondopenstelling te rechtvaardigen.
- We stellen voor om – liefst in regionaal verband (Maastricht, Meerssen, Valkenburg aan de Geul) – een **alternatieve voorziening voor de MTB-ophaalservice** op te zetten. Daarbij wordt, indachtig de raadsambitie “Maastricht Afvalloos 2030”, meer dan voorheen op afvalscheiding en recycling ge-

---

Daarnaast gaat er nog textiel naar kringloopbedrijven en andere hergebruiksbestemmingen. En zit er nog altijd een aantal kilo's textiel in de gemiddelde restafvalzak.

---

stuurd. Een alternatieve haalvoorziening is actueel omdat de MTB per 1-1-2019 stopt met de ophaal-service¹³. Het alternatieve model zal, wegens benodigde uitwerking, regionale afstemming en aanbestedingsprocedures, niet eerder dan in 2020 van de grond komen. Voor de tussenperiode (2019) organiseert Stadsbeheer Maastricht een haalvoorziening ter vervanging van het huidige MTB-systeem. Met de haalvoorziening spelen we ook in op een (maatwerk-)wens van de bewoners van de proefbuurten.

Huishoudelijk restafval (HRA)

- **Uniforme huis-aan-huisinzameling van restafval via de bestaande betaalde restafvalzak. Frequentie 1 maal per 2 weken.** Dat betekent dat de frequentie voor de hoogbouw en voor het centrum daalt van wekelijks naar tweewekelijks en dat de frequentie voor de laagbouw gelijk blijft¹⁴.
- De inwoners in de proefbuurten gaven aan niet blij te zijn met de frequentieverlaging, dit met name wegens ervaren geuroverlast en ervaren ruimtegebrek. Goed scheiden kan deze problemen voorkomen: het leidt tot minder restafval en tot een zodanige samenstelling dat die vrijwel geen geur geeft. Met name GF en INCO zijn daarbij van belang; voor die stromen bieden we opties waarmee de inwoners dit afval snel en makkelijk kwijt kunnen (wat betreft INCO op het moment dat er recyclingsmogelijkheden zijn, naar verwachting begin 2020).
- Bij een 40-tal hoogbouwcomplexen in Maastricht zijn in het verleden ondergrondse restafvalcontainers aangelegd. Die werken met een pasjessysteem: inwoners van die complexen kunnen tegen betaling zakken met restafval aanbieden. Tijdens de Afvalproef zijn die ondergrondse restafvalcontainers gesloten; de inwoners maakten gebruik van de reguliere restafvalinzameling (betaalde restafvalzak). De inwoners hebben daar aan meegewerkt, maar vroegen na afloop toch om de terugkeer van de ondergrondse container. Die is makkelijker en 24/7 bereikbaar. Tegelijkertijd zet dat systeem geen rem op het aanbieden van restafval. Er kan onbeperkt, mits betaald, gestort worden. Daarmee gaat het

¹³ *Inwoners kunnen in de huidige situatie MTB bellen, waarna het grof huishoudelijk afval aan huis opgehaald worden (streeftermijn: binnen twee weken). De inwoner betaalt een ophaalbedrag van ongeveer € 25 per uur (65-plussers en gehandicapten hebben een gesubsidieerd tarief van ongeveer € 11 per uur) plus het verwerkingstarief van het aangeboden grof huishoudelijk afval. Dit systeem is servicegericht en besteedt weinig aandacht aan recycling en hergebruik van afvalstromen. In het nieuw op te zetten systeem wordt daar - indachtig de ambitie "Maastricht Afvalloos 2030" - meer aandacht aan besteed.*

¹⁴ *Voor de laagbouw zien we af van de in de Afvalproef beproefde frequentie van 1 maal per 3 weken. Die frequentie heeft tot de nodige misverstanden bij de inwoners geleid. We stellen voor te kiezen voor een uniforme, stadsbrede tweewekelijkse inzameling. Dat voorkomt ook "afvaltoerisme" in de buurt (laagbouwbezoekers die meeliften bij de frequentere inzameling van hoogbouwbezoekers). Dat gaf steeds meer aanleiding tot erger tussen bewoners onderling en tot optreden van onze handhavers tegen verkeerd aangeboden afval.*

psychologische effect van de restafvalzak verloren¹⁵. Tevens verliest het effect van frequentieverlaging van de restafvalinzameling zo haar waarde.¹⁶

Met name in hoogbouwcomplexen speelt het probleem van minder deelname aan het gescheiden aanbieden van GF. En juist bij GF ligt de sleutel tot het behalen van de tussendoelstelling voor 2020. Het is dus zaak de inwoners, óók (of zelfs met name) die van hoogbouwcomplexen, actief GF te laten scheiden en aanbieden via de GF-emmers. We stellen voor om de bewoners van de **hoogbouwcomplexen met ondergrondse restafvalcontainers** te benaderen (via beheerders of de Vereniging van Eigenaren) met het aanbod om de **ondergrondse restafvalcontainers open te laten, mits de bewoners actief en aantoonbaar meedoen aan scheiding van GF**. Dit is te monitoren via het aanbod van GF-emmers uit de betreffende complexen in combinatie met periodieke sorteerproeven op het restafval dat in de ondergronds containers wordt aangeboden.¹⁷

- Ook willen we het beperkt aantal aanwezige inzamelsystemen met **stortkokers in hoogbouwcomplexen** saneren. Van dat systeem gaat eveneens onvoldoende prikkel uit voor beperking van restafval. We stellen daar eenzelfde methodiek voor als bij de hoogbouwcomplexen met ondergrondse restafvalcontainers: **stortkokers kunnen open blijven, mits de bewoners actief en aantoonbaar GF gaan scheiden**.

Aanvullende varianten

Om, in aanvulling op de stadsbrede introductie van het Afvalproefmodel (A), de tussendoelstelling van de raad voor 2020 te halen dan wel te benaderen, zijn de volgende vier varianten verkend.

Variant B.

Deze variant houdt in dat, in combinatie met de invoering van het Afvalproefmodel, extra aandacht wordt gegeven aan het overhalen van zo veel mogelijk inwoners om grondstoffen uit het huishoudelijke afval gescheiden aan te bieden (met de nadruk op GF).

¹⁵ Een belangrijk psychologisch effect van de betaalde restafvalzak is dat deze qua formaat en qua degelijkheid begrensd is. Je denkt als aanbieder automatisch veel meer na over wat je er in stopt en wat niet. Bij een ondergrondse restafvalcontainer is dat in mindere mate het geval en is weggooien meer een automatisme.

¹⁶ Als je op elk tijdstip en onbeperkt restafval in de ondergrondse container kunt deponeren, gaat het remmen de effect van frequentieverlaging (je kunt maar één keer in de twee weken een restafvalzak aanbieden) verloren.

¹⁷ Als onverhoopt blijkt dat het aanbod GF-emmers van betreffende hoogbouwbezoekers achterblijft en/of uit sorteerproeven blijkt dat er nog veel GF in het restafval zit dat in de ondergrondse restafvalcontainers wordt aangeboden, dan zal de gemeente alsnog – in overleg met de eigenaren-beheerders van de hoogbouwcomplexen – de ondergrondse containers sluiten.

Primair behoeven de bewoners van hoogbouwcomplexen (hoogbouwbuurten, maar ook centrumbuurten) daarbij aandacht¹⁸. Te denken valt aan een persoonlijke benadering van de betreffende inwoners (direct of via de beheerder of de Vereniging van Eigenaren) om meer te doen aan scheiding van met name GF. Afvalcoaches en/of gespecialiseerde hoogbouwteams kunnen daarbij een actieve rol vervullen. Zij bezoeken de bewoners en bieden, naast hulp en advies, desgewenst ook extra hulpmiddelen aan (biozakjes, aanrechtvoorzieningen, etc.). Wat betreft inzameling van luiers en incontinentiemateriaal kunnen zij luierszakken aanbieden.

Daarnaast stellen we voor om bij huishoudens met tuinen standaard de mogelijkheid te bieden om bij de route van de 140/60 liter T-container (inzamelfrequentie 1 maal per 2 weken) gebundeld snoeiafval aan te bieden naast de container¹⁹.

Variant C.

Deze variant houdt in dat, in combinatie met de invoering van het Afvalproefmodel en de aanvullingen conform variant B, de frequentie van het ophalen van restafval verder wordt verlaagd naar 1 maal in de 4 weken.

Een toenemend aantal gemeenten in Nederland past de vierwekelijkse inzameling van restafval toe. Ook onze samenwerkingspartner Rd4 (11 gemeenten in Parkstad en Heuvelland) is per 1 juli 2018 op dat systeem overgegaan.

Voor Maastricht is dat eveneens een optie: indien inwoners meer afval-/grondstoffen scheiden, hebben ze substantieel minder restafval. En voor geurende afvalstoffen in het restafval – GF en INCO – bieden we makkelijke en frequente aanbiedmogelijkheden.

Variant D.

Deze variant houdt in dat, in combinatie met de invoering van het Afvalproefmodel en de aanvullingen conform variant B, de prijs van de restafvalzak stijgt naar € 1,50 voor een 50-literzak en € 0,75 voor een 25-literzak. Het beleidsmatig verhogen van het tarief van de restafvalzak is aangedragen door het bewonerspanel Boschpoort Laagbouw²⁰ en is theoretisch doorgerekend. Een substantiële verhoging van de prijs leidt tot minder aanbod van restafval, zo is uit onderzoek gebleken.

¹⁸ *Echter ook andere doelgroepen kunnen meegenomen worden, bv. een deel van de studentenpopulatie, of bewoners van wijken waarvan aantoonbaar het scheidingsgedrag achterblijft.*

¹⁹ *Dit wordt aan regels gebonden: onder andere per bundel maximaal 25 kg en maximaal 1,5 maal 1,5 meter.*

²⁰ *Het bewonerspanel noemde prijzen van € 1,50 tot € 2,00 voor de restafvalzak van 50 liter. We hebben de € 1,50-variant indicatief doorgerekend.*

Variant E.

Deze variant houdt in dat, in combinatie met de invoering van het Afvalproefmodel en de aanvullingen conform variant B, zowel de ophaalfrequentie van restafval verder wordt verlaagd naar 1 maal per 4 weken, als de prijs van de restafvalzak wordt verhoogd naar € 1,50 voor de 50-literzak en € 0,75 voor de 25-literzak.

Om te zien wat de genoemde varianten betekenen voor het behalen van de tussendoelstelling voor 2020 (met name voor Milieu en Kosten, de criteria waarop het Afvalproefmodel wat achterblijft), zijn in onderstaande tabel de gegevens op een rij gezet:

AFVALPROEF-MODEL (A) EN AANVULLENDE VARIANTEN (B-C-D-E)	INHOUD	MILIEU / tussendoelstelling 2020: Restafval daalt met 57 kg/inw/jaar; Recycling stijgt naar 86%.	KOSTEN / tussendoelstelling 2020: Geen specifieke ambitie gesteld, streven is kostenneutraal.
A	Afvalproefmodel: GF 1x per week halen, T 1x per 2 weken halen (waar gewenst), INCO en TEX/K-EEA naar milieuperron brengen en restafval 1x per 2 weken ophalen	40 kg/inw/jaar minder; 82% recycling	Per aansluiting tussen de € 0,50 duurder en de € 7,60 duurder
B	Afvalproefmodel A + persoonlijke benadering doelgroepen GF en snoeiafval gebundeld bij T-ronde	49 kg/inw/jaar minder; 84% recycling	Per aansluiting tussen de € 1,30 goedkoper en de € 6,50 duurder
C	Afvalproefmodel A + aanvullingen conform B + restafval 1x per 4 weken i.p.v. 1x per 2 weken ophalen	53 kg/inw/jaar minder; 85% recycling	Per aansluiting tussen de € 5,70 goedkoper en de € 1,50 duurder
D	Afvalproefmodel A + aanvullingen conform B + verhoging prijs restafvalzak naar € 1,50 (50 liter) en € 0,75 (25 liter)	58 kg/inw/jaar minder; 86% recycling	Per aansluiting tussen de € 3,00 goedkoper en de € 5,30 duurder

E	Afvalproefmodel A + aanvullingen conform B + restafval 1x per 4 weken ophalen + prijs restafval-zak € 1,50 (50 liter) / € 0,75 (25 liter)	58 kg/inw/jaar minder; 86% recycling	Per aansluiting tussen de € 6,60 goedkoper en de € 0,90 duurder
---	---	---	---

Aandachtspunten bij het Afvalproefmodel (A):

Draagvlak: Dit model sluit het meest aan bij de inzamelsystemen die de bewonerspanels van de proefbuurten hebben ontworpen en gekozen.

Milieu: Dit model zet weliswaar een grote stap richting de tussendoelstelling voor 2020, maar deze wordt niet gehaald (40 kilogramrestafval minder in plaats van de beoogde 57 kilogram; 82% recycling in plaats van de beoogde 86%).

Kosten: Dit model leidt tot een geringe, doch niet wenselijke kostenstijging.

Service: Qua acceptatie door de burgers zal de intensivering van aanbiedmogelijkheden voor recycling hen aanspreken, de verlaging van de inzaelfrequentie van restafval in hoogbouw en centrum kan op weerstand stuiten.

Risico: De genoemde weerstand tegen verlaging van de inzaelfrequentie voor restafval in hoogbouw en centrum kan leiden tot verhoogde afvaldump²¹.

Aandachtspunten bij variant B:

Draagvlak: Deze variant beoogt – in de geest van de keuzes van de inwoners van de proefbuurten – extra resultaten te behalen t.o.v. het Afvalproefmodel.

Milieu: Deze variant dicht qua kilo's restafval en qua recyclingspercentage ruim de helft van het gat richting de tussendoelstelling van de raad voor 2020.

Kosten: Qua kosten is er sprake van een lichte verbetering, maar ook in deze variant is de kans op kostenstijging groter dan op kostendaling.

Service: Deze variant zal niet veel verschillen van het Afvalproefmodel. De burgers zullen de maatwerk aanvullingen waarschijnlijk wel als een verbetering zien.

²¹ Bij elke verandering wat betreft inzamelsystemen is sprake van een gewenningsperiode, waarbij ook ongewenst gedrag optreedt. In veel gevallen zwakt dat ongewenste gedrag na de gewenningsperiode af. Dat is ook gebleken tijdens de Afvalproef in de proefwijken. Daarvoor is wel extra communicatie, begeleiding en coaching nodig.

Risico: Het risico op afvaldump zal dit in deze variant waarschijnlijk niet veel verschillen van het Afvalproefmodel. Mogelijk dat de snoeiafvalronde wat dat betreft een klein positief effect heeft.

Aandachtspunten bij variant C:

Draagvlak: Deze variant is weliswaar in de geest van de burgerparticipatie (verlaging inzamelfrequentie restafval), maar gaat v erder dan beproefd is in de Afvalproef (proefgedraaid is met 1x per 2 weken bij hoogbouw en centrum en 1x per 3 weken bij laagbouw).

Milieu: Deze variant benadert de tussendoelstelling (53 kilogram minder restafval per inwoner per jaar in plaats van de beoogde 57 kilogram minder; 85% recycling in plaats van de beoogde 86% recycling).

Kosten: Bij deze variant is de kans op kostendaling groter dan op kostenstijging.

Service: De acceptatie door de burgers is waarschijnlijk minder dan bij het Afvalproefmodel en de B-variant. Het is tenslotte een afwijking ten opzichte van de via burgerparticipatie beproefde methodiek.

Risico: De kans op (tijdelijke) verhoging van afvaldump is reëel aanwezig.

Aandachtspunten bij variant D:

Draagvlak: Deze variant is door een van de bewonerpanels in de Afvalproef aangedragen, maar niet in de praktijk beproefd.²²

Milieu: Met deze variant halen we de tussendoelstelling (58 kilogram minder restafval per inwoner per jaar in plaats van de beoogde 57 kilogram minder; 86% recycling, dat is het beoogde percentage).

Kosten: Bij deze variant is de kans op kostendaling iets kleiner dan op kostenstijging.²³

Service: De acceptatie door de burgers is waarschijnlijk minder dan bij het Afvalproefmodel en de B-variant. Het is een afwijking ten opzichte van de via burgerparticipatie beproefde methodiek en men kan de prijsverhoging als een negatieve prijsprikkel ("straf") ervaren.

Risico: De kans op (tijdelijke) verhoging van afvaldump is reëel aanwezig.

Aandachtspunten bij variant E:

Draagvlak: Deze variant wijkt het meeste af van het Afvalproefmodel.

Milieu: Met deze variant halen we de tussendoelstelling (58 kilogram minder restafval restafval per inwoner per jaar in plaats van de beoogde 57 kilogram minder; 86% recycling, dat is het beoogde percentage).

²² Dat was voor een proefbuurt praktisch en juridisch onmogelijk.

²³ De afvalstoffenheffing kan zelfs dalen, omdat de prijs van de restafvalzak meer dan kostendekkend is.

Kosten: Deze variant leidt vrijwel zeker tot een kostendaling. Wel rijst de vraag of de inwoners in deze fase met twee zwaarwegende ingrepen tegelijk belast moeten worden (verlaging frequentie ophalen restafval + verhogen prijs restafvalzak).

Service: Qua acceptatie door de burgers zal deze waarschijnlijk negatiever scoren dan andere varianten.

Risico: De kans op (tijdelijke) verhoging van afvaldump is reëel aanwezig.

De varianten D en E wijken qua kostenstructuur af van het mechanisme dat sinds de invoering van Diftar in 2001 gemeentelijk uitgangspunt is: de prijs van de restafvalzak is kostendekkend²⁴. Het Diftar-principe ("de vervuiler betaalt extra") blijft echter ook hier gewaarborgd.

Voorkeur college: variant C.

Het college legt variant C ter besluitvorming voor aan de raad: dat is de variant die het Afvalproefmodel uitbreidt met extra aandacht voor de scheiding van Groente- en Fruitafval en met een verdere stadsbrede verlaging van de inzamelfrequentie van restafval (naar 1x per 4 weken).

Met deze variant benaderen we de raadsdoelstelling voor 2020: variant C leidt naar verwachting tot 53 kilo minder restafval per inwoner per jaar en tot 85% recycling, in combinatie met een naar verwachting relatief gunstig financieel plaatje.

Deze voorkeursvariant is goed te motiveren richting onze inwoners, uitgaande van de ambitie die de raad in 2016 heeft vastgesteld (Maastricht Afvalloos 2030):

- Het meest gevoelige van variant C is dat we stadsbreed de inzamelfrequentie van restafval (de rood-witte afvalzakken) verder verminderen naar 1x per 4 weken. Een deel van de inwoners zal dat wegens ervaren ruimtegebrek en ervaren geuroverlast minder waarderen. Beide problemen kunnen echter met variant C door de inwoners zelf aangepakt worden: door het restafval goed te scheiden hebben de inwoners substantieel minder rood-witte zakken nodig (daardoor is ondanks de frequentieverlaging van inzameling dezelfde of zelfs minder opslagruimte nodig). En door gebruik te maken van de frequente aanbodmogelijkheden voor Groente- en Fruitafval en voor Luiers/incontinentiemateriaal die in variant C zitten, kan ook de geuroverlast tot een minimum beperkt worden.

---

²⁴ *Dat wil zeggen dat de prijs van de restafvalzak de kosten dekt van de productieprijzen van de zak zelf, van de distributiekosten van de zak en van de verwerkingskosten van de gemiddelde inhoud van de zak.*

- Tijdens de Afvalproef is al, op initiatief van de inwoners zelf, geoefend met een lagere inzamelfrequentie voor restafval: 1x per 2 weken (waar het voorheen 1x per week was) en 1x per 3 weken (waar het voorheen 1x per 2 weken was). Een verdere verlaging van de frequentie naar 1x per 4 weken is – hoewel niet beproefd – wel in lijn met de koers die de inwoners zelf via burgerparticipatie uitgezet hebben.
- Een verlaging van de inzamelfrequentie naar 1x per 4 weken wordt door steeds meer gemeenten in Nederland toegepast. Het sluit aan bij het idee dat er door goed scheiden veel minder restafval aangeboden en dus ook ingezameld hoeft te worden. En het past prima bij onze ambitie “Maastricht Afvalloos 2030”. Onze samenwerkingspartner Rd4 in Zuid-Limburg (reinigingsdienst voor 11 gemeenten in Parkstad en in het Heuvelland) heeft 1x per 4 weken inzamelen van restafval per 1 juli 2018 ingevoerd.

4. Alternatieven.

Alternatieven staan in paragraaf 3 genoemd. De varianten A en B halen/benaderen de tussendoelstelling van de raad voor 2020 niet, de varianten C, D en E halen/benaderen die tussendoelstelling wel.

5. Financiën.

Concrete invoering van de maatregelen vindt, gezien de benodigde voorbereidingstijd, pas in de loop van 2019 plaats. De structurele kosten worden vertaald in de begroting 2020.

In 2019 worden - voor een deel van het jaar - al invoeringskosten gemaakt: denk aan de stadsbrede invoering van het apart inzamelen van groente- en fruitafval, het inzamelen van textiel en kleine elektrische apparaten, de ophaalservice voor grof huishoudelijk afval en het invoeren van containermanagement. Daartegenover staat dat we minder frequent restafval ophalen.

De invoeringskosten in een deel van 2019 als gevolg van de voorgestelde maatregelen zullen ten laste komen van de vastgestelde Afvalbegroting 2019.

Op termijn heeft het beleid om restafval te verminderen en hergebruik/recycling te bevorderen gevolgen voor de compensatie voor de minima (die in de gemeentelijke afvalstoffenheffing is opgenomen). De compensatie volgt qua hoogte namelijk het gemiddeld aantal gebruikte restafvalzakken in Maastricht.

6. Vervolg.

Nadat de raad een besluit genomen heeft, werken we de voorbereidingen voor aanpassing van het inzaamelsysteem verder uit en bereiden we de concrete invoering voor. Voordat de invoering plaats kan vinden,

dient de raad de afvalstoffenverordening aan te passen (daar ligt o.a. de wijze van inzameling in vast). Die verordening wordt aan de raad voorgelegd tussen de raadsbesluitvorming en het moment van invoeren. Aan de invoering koppelen we een intensief communicatieproces en begeleidings-/coachingsproces richting onze inwoners. Tevens vertalen we de maatregelen financieel-technisch in de afvalbegroting 2020, die integraal onderdeel is van de gemeentelijke begroting 2020. Met de regionale partners (met name Meerssen en Valkenburg aan de Geul) voeren we overleg over de aanpassingen.

7. Participatie

De basis van dit raadsvoorstel hebben we samen met de bewoners gelegd via een proces van intensieve burgerparticipatie in drie proefbuurten van Maastricht .

Hoe in de vervolgfase op weg naar Afvalloos Maastricht 2030 – in de periode 2021-2030 – burgerparticipatie een rol kan spelen, komt aan de orde komen bij het eerstvolgende meerjarenplan: het Afvalbeleidsplan huishoudelijk afval 2021-2025.

Burgemeester en Wethouders van Maastricht,

De Secretaris,

P.J. Buijtels.

De Burgemeester,

J.M. Penn-te Strake.

Bijlage 1.

DE RAAD DER GEMEENTE MAASTRICHT,

gezien het voorstel van Burgemeester en Wethouders d.d.6 november 2018, organisatieonderdeel BO Ruimte, no. 2018-34631;

gelet op

- het raadsbesluit van 5 april 2016 (Raadsvoorstel 17-2016, Beleidsplan huishoudelijk afval 2016-2020);

BESLUIT:

1. Het "Afvalproefmodel" voor de inzameling van groente- en fruitafval, tuinafval, luiers/incontinentiemateriaal, textiel/kleine elektrische apparaten, grof huishoudelijk afval en huishoudelijk restafval stadsbreed in te voeren.
2. In aanvulling daarop een keuze te maken voor variant C om de door de raad vastgestelde tussendoelstelling voor 2020 te benaderen: uitbreiding van het Afvalproefmodel met extra aandacht voor het gescheiden aanbieden van Groente- en Fruitafval en met een verdere verlaging van de inzamel frequentie van restafval (naar 1x per 4 weken).

Aldus besloten door de raad der gemeente Maastricht in zijn openbare vergadering van
de griffier, de voorzitter,